

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

21 octombrie 2015

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Judecător

Nicolae Gordilă,
Elena Covalenco,
Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de către procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, în cauza penală privindu-l pe

Ganciu Vladimir Ion, născut la 30 noiembrie 1971, originar și domiciliat în mun.Chișinău, str.D.Rîșcanu 12V, ap.5.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 09.02.2015 - 09.04.2015,
2. Instanța de apel: 04.05.2015 - 04.06.2015,
3. Instanța de recurs: 24.07.2015 - 21.10.2015.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun.Chișinău din 09 aprilie 2015, Ganciu Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(4) Cod penal la 5 ani închisoare.

Potrivit art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

2. Prima instanță, examinând cauza în procedura prevăzută de art.364¹ Cod de procedură penală, a constatat că Ganciu Vladimir, în perioada de timp 16 martie 2010 - 17 august 2010, avînd intenția de a dobîndi ilicit bunurile aflate sub răspunderea materială deplină, ocupînd funcția de depozitar la SC „Lemn Comerț” SRL, conform contractului individual de muncă și contractului de răspundere materială deplină nr.02/10 din 16 martie 2010, în mod ilicit, a însușit de la depozitul SC „Lemn Comerț” SRL marfă în valoare de 88789 lei, cauzîndu-i astfel părții vătămate un prejudiciu material în proporții mari.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Ganciu să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art.191 alin.(4) Cod penal la 8 ani închisoare, invocînd că prima instanță a stabilit just circumstanțele cauzei și corect a calificat acțiunile inculpatului, însă neîntemeiat i-a aplicat o pedeapsă prea blîndă în coraport cu circumstanțele cauzei, considerînd că instanța aplicînd inculpatului pedeapsa închisorii cu suspendarea condiționată a executării ei nu a luat în considerație faptul că el a comis

o infracțiune gravă, profitând de relațiile de serviciu, cauzându-i părții vătămate un prejudiciu în proporții mari.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, a fost respins, ca nefondat, apelul procurorului, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a conchis că, probele administrate în cauză, cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, demonstrează vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.191 alin.(4) Cod penal.

La fel, analizând motivele invocate în apel, instanța a reținut că sancțiunea art.191 alin.(4) Cod penal prevede o pedeapsă sub formă de închisoare de la 7 la 12 ani, și, luând în considerație că cauza a fost examinată conform prevederilor art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, a constatat că noile limite ale sancțiunii, fiind reduse cu o treime, constituie de la 4 ani și 8 luni până la 8 ani închisoare.

Instanța de apel a constatat că, la stabilirea pedepsei inculpatului de 5 ani, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.6, 7, 61, 75, 76 și 90 Cod penal, ținând cont de gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, care face parte din categoria celor grave, de persoana inculpatului, care a recunoscut vina, se căiește de cele comise, se caracterizează pozitiv la locul de trai, a reparat integral paguba cauzată părții vătămate, anterior nu a fost atras la răspundere penală, solicitând examinarea cauzei în procedura simplificată de judecare a cauzei în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, în temeiul art.364¹ alin.(8) Codul de procedură penală, și corect a ajuns la concluzia că acesta poate fi corijat și reeducat fără izolare de societate.

Astfel, instanța de apel a conchis că, la stabilirea pedepsei inculpatului, au fost respectate prevederile legii, iar careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei stabilite acestuia legea nu prevede, deoarece aceasta poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Prin urmare, instanța de apel a conchis că, concluzia primei instanțe corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de individualizare și stabilire a pedepsei, aceasta fiind în limitele legii, nefiind constatată eroarea de drept la care face referire apelantul.

5. Împotriva deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar procurorul care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei inculpatului, cu excluderea art.90 Cod penal, pe motiv că instanțele nu au ținut cont de faptul că, aplicând pedeapsa cu suspendarea executării ei, nu se va atinge scopul restabilirii echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea de noi infracțiuni; hotărârea instanței de apel este pripită și neîntemeiată, deoarece s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, ca temei de casare a deciziei instanței de apel sînt invocate prevederile art.427 alin.(1) pct.10) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărârea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Analizînd acest temei în raport cu motivele invocate în recurs, Colegiul penal constată că acesta nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat.

Totodată, Colegiul reține că autorul recursului este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, și critică hotărârile instanțelor numai referitor la suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoarea aplicată lui V.Ganciu pe termen de probă.

Motivul recurentului, precum că instanțele de fond incorect au individualizat pedeapsa și greșit au aplicat prevederile art.90 Cod penal, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat.

La acest capitol Colegiul remarcă că, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni trebuie să i se aplice o pedeapsă echitabilă, în limitele sancțiunii articolului în baza căruia persoana se declară vinovată.

Totodată, conform art.75 alin.(1) Cod penal, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de judecată are obligația să țină cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Sancțiunea art.191 alin.(4) Cod penal, în baza căruia V.Ganciu a fost declarat vinovat, prevede o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de la 7 la 12 ani.

În temeiul art.364¹ alin.(8) Cod de procedură penală, lui V.Ganciu i-a fost stabilită pedeapsa în baza art.191 alin.(4) Cod penal de 5 ani închisoare, iar în temeiul art.90 Cod penal, s-a dispus suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani.

Potrivit art.90 alin.(1) Cod penal, la stabilirea pedepsei cu închisoarea de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, ținând seama de circumstanțele cauzei și de persoana celui vinovat, instanța de judecată poate dispune suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate vinovatului.

Conform părții descriptive a deciziei, instanța de apel a menționat că, la aplicarea pedepsei, prima instanță a ținut cont de gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de circumstanțele atenuante prezente în cauză, precum și de persoana inculpatului. În continuare, instanța a reținut ca circumstanțe atenuante recunoașterea vinei și căința sinceră a inculpatului în cele săvârșite, tragerea la răspundere penală pentru prima dată, recuperarea integrală a prejudiciului cauzat prin infracțiune, caracteristica pozitivă, contribuirea activă la descoperirea infracțiunii, precum și acceptarea examinării cauzei în baza art.364¹ Cod de procedură penală.

Astfel, reieșind din circumstanțele atenuante prezente în cauză și lipsa celor agravante, instanțele au conchis că corijarea și reeducarea inculpatului poate fi obținută prin dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii. Concluziile instanțelor de fond corespund circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, iar temeiuri prin care s-ar demonstra că V.Ganciu nu poate fi corijat fără izolare de societate lipsesc.

Prin urmare, la stabilirea pedepsei inculpatului au fost respectate prevederile legii, iar în atare situație, careva interdicții de suspendare condiționată a executării pedepsei de 5 ani stabilite acestuia, legea nu prevede, deoarece suspendarea executării condiționate a pedepsei, conform art.90 alin.(4) Cod penal, poate avea loc și în cazul săvârșirii unei infracțiuni de categorie gravă.

Colegiul conchide că concluzia instanțelor corespunde circumstanțelor cauzei și criteriilor de stabilire a pedepsei, aceasta fiind aplicată în limitele legii, cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 90 Cod penal și art.364¹ Cod de procedură penală, ținându-se

seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, de persoana acestuia și de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

Din acest punct de vedere se constată că, de fapt, în cauză nu s-au comis erorile de drept la care face referință recurentul și, deci, nu persistă temeiul de casare a soluției adoptate, pedeapsa aplicată inculpatului este individualizată conform prevederilor legale.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de procuror, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de procurorul în Procuratura de nivelul Curții de Apel Chișinău, Bolduratu Vasile, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2015, în cauza penală în privința lui Ganciu Vladimir, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, publicată integral la 18 noiembrie 2015.

Președintele

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu